



HENRIËTTE SANDVOORT EN SOFIE SERGEANT

Inclusief onderzoek, hoe moeilijk is dat?

Onze laatste column schrijven we samen. De Cabriotraining bestaat nu drie jaar. We hebben deze training, coaching en intervisie samen ontwikkeld voor inclusieve onderzoeksteams. Deze training geven we vanuit het project Samen Werken Samen Leren aan door ZonMW gehonoreerde onderzoeksteams binnen 'Gewoon Bijzonder'.

De Cabriotraining mogen wij nu vanaf 2020 verduurzamen voor ZonMW. Dat betekent dat ook in de toekomst onderzoeksteams die wetenschappelijke kennis verbinden met praktijkkennis en ervaringskennis, beroep kunnen doen op De Cabriotraining. Hiervoor gaan we nieuwe duo's opleiden en de training uitwerken tot modules met een handleiding voor de trainers.

Is er dan vraag naar deze training? Ja! Onderzoekers contacteren ons over hoe ze hun inclusief onderzoeksplan vorm kunnen geven. Onderzoekers vragen ons training te geven in h e samenwerken, analyseren, presenteren... Ervaringsdeskundigen willen dan weer ingeleid worden in de wereld en de taal van het wetenschappelijk onderzoek. Teams melden ons dat ze behoefte hebben aan intervisie: aan reflectie over samenwerking, communicatie, talenten in het team, kwetsbaarheid en rolverdeling.

Partners in deze verduurzaming zijn: Stichting Disability Studies in Nederland (DSiN), LFB Scholing en training, ZonMW en Kennisplein Gehandicaptensector. Vanuit DSiN hebben we een lange traditie in het samenwerken met designers en kunstenaars. Ook voor het vormgeven van onze Cabriotraining werken we samen met creatieve beelddenkers. Sanneke Duijf en Bob van den Berg zullen het social design team vormen binnen dit verduurzamings- en implementatieproject.

Is co-creatie, is inclusief onderzoek dan zo moeilijk? Ja en nee.

Ja, omdat het ons dwingt na te denken over onze manier van vergaderen, communiceren, onderzoeken... Deze contexten worden

vaak heel verbaal ingericht, met accent op snelheid en efficiëntie. Binnen deze context is weinig ruimte voor kwetsbaarheid, voor andere vormen van communicatie.

Nee, omdat je je onderzoek niet hoeft aan te passen. Creëer een onderzoeksomgeving waarin ieder floreert en kan bijdragen. (Universal Design for Research)

Nee, omdat iedereen baat heeft bij een 'Failure Free Environment'. Geen omgeving waar je voortdurend tegen eigen grenzen loopt (abstract hermetisch taalgebruik, allemaal slimme mensen met veel diploma's samen, ik mag niet falen). Iedereen is erbij gebaat als de context milder, menselijker wordt, met accent op talent en niet op beperking.

Nee, omdat je mag prutsen en sukkelen. Wij spreken graag over rechts-links denken als het gaat om 'inclusieve samenwerking'. Dit betekent: denken vanuit de droom en vanuit die droom bepalen wat de eerste stap in die richting kan zijn. Aanpakken dus, ergens beginnen.

Tot slot: samenwerking is de enige weg naar duurzame positieve verandering. Binnen het medisch model wordt de beperking als een eigenschap van een persoon gezien. Dit doet geen recht aan de rol van de context en de mensen rondom de persoon. In de interactie tussen mens en context komt de beperking of de handicap tot uiting (sociaal-ecologisch model). Dus binnen onderzoek zal de context, de familie, de gemeente, de samenleving moeten betrokken worden willen we duurzame positieve verandering bereiken. ●

Henriëtte Sandvoort werkt als ervaringsdeskundige co-onderzoeker en trainer bij LFB. Sofie Sergeant is onderwijscoördinator bij Disability Studies in Nederland en onderzoeker bij DSiN / VU Amsterdam. Om beurten schreven zij deze rubriek. Bekijk hun vlogs op kennispleingehandicaptensector.nl.